

**ΓΙΑ ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ
ΤΟΥ ΒΡΕΤΑΝΙΚΟΥ
ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ
ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ
ΤΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΕ**

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ
ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΥΠΟΥ
ΤΗΣ ΚΕ ΤΟΥ ΚΚΕ

Το αποτέλεσμα του βρετανικού δημοψηφίσματος αναδεικνύει την αυξημένη δυσαρέσκεια εργατικών-λαϊκών δυνάμεων απέναντι στην ΕΕ και τις αντιλαϊκές πολιτικές της, που όμως πρέπει να απεγκλωβιστεί από τις επιλογές τμημάτων και πολιτικών δυνάμεων της αστικής τάξης και να αποκτήσει ριζοσπαστικά-αντικαπιταλιστικά χαρακτηριστικά. Το αποτέλεσμα καταγράφει τη διάψευση των προσδοκιών, που για χρόνια καλλιεργούσαν όλα τα αστικά κόμματα -και στην Ελλάδα- μαζί με τα ευρωενωσιακά επιτελεία, ότι δήθεν θα μπορούσαν οι λαοί να ευημερήσουν στο πλαίσιο της ΕΕ.

Το γεγονός ότι τέθηκε τόσο έντονα το ζήτημα της αποχώρησης μιας χώρας από την ΕΕ -και μάλιστα του μεγέθους της Βρετανίας- οφείλεται αφ' ενός στις εσωτερικές αντιθέσεις στην ΕΕ και την ανισομετρία των οικονομιών της και αφ' ετέρου στη διαπάλη ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κέντρα, που οξύνθηκε σε συνθήκες οικονομικής ύφεσης. Αυτοί οι παράγοντες ενισχύουν το λεγόμενο ευρωσκεπτικισμό, αποσχιστικές τάσεις, αλλά και τάσεις που επιδιώκουν αλλαγή της πολιτικής διαχείρισης της ΕΕ και της Ευρωζώνης.

Φορείς του αντιδραστικού «ευρωσκεπτικισμού» είναι εθνικιστικά, ρατσιστικά ή και φασιστικών αντιλήψεων κόμματα, όπως π.χ. το Κόμμα για την Ανεξαρτησία της Βρετανίας (UKIP) του Φάρατζ, το Εθνικό Μέτωπο της Λεπέν στη Γαλλία, η «Εναλλακτική για τη Γερμανία» και παρόμοια σχήματα στην Αυστρία, στην Ουγγαρία και στην Ελλάδα, π.χ. η φασιστική Χρυσή Αυγή, η Εθνική Ενότητα του Καρατζαφέρη

και άλλα. Η τάση του «ευρωσκεπτικισμού» εκφράζεται κι από κόμματα, που χρησιμοποιούν αριστερή ταμπέλα, ασκούν κριτική ή απορρίπτουν την ΕΕ και το ευρώ, υποστηρίζουν το εθνικό νόμισμα, αναζητούν άλλες ιμπεριαλιστικές συμμαχίες και σε κάθε περίπτωση κινούνται εντός των καπιταλιστικών τειχών.

Αυτές οι αντιθέσεις κι οι ανταγωνισμοί διαπερνούν και την αστική τάξη κάθε χώρας-μέλους της ΕΕ. Οι οικονομικές και πολιτικές διεργασίες που δρομολογούνται, τόσο σε επίπεδο της Μ. Βρετανίας, όσο και της ΕΕ, τα παζάρια που θα ακολουθήσουν για τη θέση της βρετανικής αστικής τάξης την επόμενη μέρα, μπορεί να καταλήξουν σε νέες προσωρινές συμφωνίες της ΕΕ με τη Βρετανία. Το σίγουρο είναι πως σε κάθε περίπτωση, όσο παραμένει η καπιταλιστική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής κι η αστική εξουσία, η όποια εξέλιξη θα συνοδευτεί με νέες βαριές θυσίες για τις εργατικές-λαϊκές δυνάμεις.

Το αποτέλεσμα του βρετανικού δημοψηφίσματος εκθέτει τις άλλες πολιτικές δυνάμεις στην Ελλάδα, που όλα τα προηγούμενα χρόνια εκθειάζαν τη συμμετοχή της Ελλάδας στην ΕΕ, παρουσιάζοντας την ως μια ανεπίστρεπτη διαδικασία ή έσπερναν αυταπάτες περί ανάγκης για «περισσότερη Ευρώπη της δημοκρατίας και της δικαιοσύνης». Εκθέτει κι εκείνες τις δυνάμεις που θεωρούν το εθνικό νόμισμα ως πανάκεια για τη λαϊκή ευημερία. Η Βρετανία της στερλίνας έπαιρνε τα ίδια αντεργατικά – αντιλαϊκά μέτρα, όπως οι υπόλοιπες χώρες της Ευρωζώνης. Τα ίδια μέτρα θα συνεχίσει να παίρνει κι εκτός ΕΕ, αφού αυτά τα επιβάλλει η ανάγκη της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας των δικών της μονοπωλίων.

Είναι σίγουρο ότι τις επόμενες ημέρες θα πυκνώσουν οι φωνές και τα «δάκρυα», τόσο από τη μεριά της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, όσο κι απ' τη μεριά των άλλων

αστικών κομμάτων, για την «ανάγκη επαναθεμελίωσης της ΕΕ», για την «ΕΕ που έχασε το δρόμο της και πρέπει να επιστρέψει στις ρίζες της» κλπ. Όμως, η ΕΕ, από γεννησιμιού της, ήταν και είναι μια αντιδραστική συμμαχία των αστικών τάξεων της καπιταλιστικής Ευρώπης, με στόχο το «ξεζούμισμα» των εργαζομένων και την καταλήστευση άλλων λαών, στο πλαίσιο του ανταγωνισμού τους με άλλα ιμπεριαλιστικά κέντρα. Δεν ήταν, ούτε θα είναι αιώνια, όπως δεν ήταν αιώνιες άλλες αντίστοιχες συμμαχίες στο παρελθόν. Η καπιταλιστική ανισομετρία κι ο ανταγωνισμός, η αλλαγή στο συσχετισμό δυνάμεων αργά ή γρήγορα φέρνουν στην επιφάνεια αντιθέσεις, που δεν είναι πλέον εφικτό να γεφυρωθούν με προσωρινούς κι εύθραυστους συμβιβασμούς. Ταυτόχρονα, στο καπιταλιστικό έδαφος γεννιούνται νέα φαινόμενα, διεργασίες για νέες αντιδραστικές συμμαχίες.

Το συμφέρον του ελληνικού, του βρετανικού λαού, όλων των λαών της Ευρώπης δεν πρέπει να μπαίνει «κάτω από ξένη σημαία». Δεν πρέπει να μπαίνει κάτω από τη σημαία της αστικής τάξης και των διαφόρων τμημάτων της, που καθορίζουν τις επιλογές και τις διεθνείς τους συμμαχίες, με κριτήριο τα συμφέροντά τους και τη μεγαλύτερη δυνατή εκμετάλλευση των εργαζομένων. Η αναγκαία καταδίκη της λυκοσυμμαχίας του κεφαλαίου, της ΕΕ, η πάλη για την αποδέσμευση κάθε χώρας από αυτή, για να είναι αποτελεσματικές πρέπει να συνδεθούν με την ανάγκη ανατροπής της εξουσίας του κεφαλαίου, με την εργατική - λαϊκή εξουσία. Η κοινωνική συμμαχία της εργατικής τάξης και των άλλων λαϊκών στρωμάτων, η ανασύνταξη κι ισχυροποίηση του διεθνούς κομμουνιστικού κινήματος είναι όρος για να ανοίξει αυτός ο ελπιδοφόρος δρόμος.

ΑΘΗΝΑ 24/6/2016
ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ
ΤΗΣ ΚΕ ΤΟΥ ΚΚΕ